

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kansallinen lainsäädäntö (konkreettisesti yleisen sosiaaliturvalain (Ley General de Seguridad Social) 60 §:n 1 momentti) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklassa ja miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/207/ETY ja sen muuttamisesta annetussa direktiivissä 2002/73, ⁽¹⁾ jotka on uudelleenlaadittu 5.7.2006 annetulla direktiivillä 2006/54/EY, ⁽²⁾ tunnustetun kaiken sukupuoleen perustuvan syrjinnän kieltävän tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastainen, kun siinä annetaan sosiaaliturvaa edistävästä panoksesta väestönkasvuun oikeus lisäeläkkeeseen naisille, joilla on biologisia tai adoptoituja lapsia ja jotka saavat mistä tahansa maksuperusteisesta sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvasta järjestelmästä vanhuuseläkettä, leskeneläkettä tai eläkettä pysyvän työkyvyttömyyden perusteella, mutta tätä oikeutta ei sitä vastoin anneta miehille, jotka ovat samassa tilanteessa?

⁽¹⁾ Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta 23.9.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/73/EY (EYVL 2002, L 269, s. 15).

⁽²⁾ Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL 2006, L 204, s. 23).

Kanne 13.7.2018 – Slovenian tasavalta v. Kroatian tasavalta

(Asia C-457/18)

(2018/C 399/27)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Asianosaiset

Kantaja: Slovenian tasavalta (asiamies: M. Menard)

Vastaaja: Kroatian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin toteaa, että vastaaja on rikkonut

— SEU 2 artiklaa ja SEU 4 artiklan 3 kohtaa;

— yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 5 artiklan 2 kohtaa;

— henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 4 ja 7 artiklaa, luettuna yhdessä sen 13 artiklan kanssa, ja

— merten aluesuunnittelun puitteista 23.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU 2 artiklan 4 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa.

Kantaja vaatii myös, että unionin tuomioistuin

— määrää vastaajan lopettamaan mainitut rikkomiset välittömästi ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

Ensimmäinen kanneperuste:

Kun Kroatia yksipuolisesti laiminlyö Euroopan unioniin liittymistä koskevan menettelyn yhteydessä tehdyn sitoumuksen, joka koskee välitystuomion noudattamista ja siten tuomiossa määritellyn rajan ja tuomiosta johtuvien muiden velvoitteiden noudattamista, Kroatia kieltäytyy kunnioittamasta oikeusvaltiota, joka on Euroopan unionin perustana oleva arvo (SEU 2 artikla).

Toinen kanneperuste:

Kun Kroatia yksipuolisesti kieltäytyy noudattamasta sille välitystuomion perusteella kuuluvia velvoitteita, se estää samalla Sloveniaa käyttämästä täysimääräisesti suvereniteettiaan tietyillä osilla aluettaan perussopimuksessa tarkoitettuun tavoin, se jättää noudattamatta SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatetta Euroopan unionin ja Slovenian kanssa. Kroatian menettely vaarantaa Euroopan unionin tavoitteiden, erityisesti rauhan rakentamisen ja kansojen välisen entistä tiiviimmän unionin, toteuttamisen, ja unionin jäsenvaltioiden aluetta koskevien säännösten ja määräysten tarkoituksen (SEU 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta). Kroatia myös estää Sloveniaa panemasta unionin oikeutta kokonaisuudessaan täytäntöön maa- ja merialueellaan ja toimimasta tätä oikeutta, erityisesti jäsenvaltioiden aluetta koskevia johdetun oikeuden säännöksiä, noudattaen (SEU 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta).

Kolmas kanneperuste:

Kroatia rikkoo yhteisestä kalastuspolitiikasta 11.12.2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1380/2013 ja erityisesti 5 artiklaan ja liitteeseen I sisältyvää vastavuoroista pääsyä koskeva sääntelyä. Sääntelyssä, jota sovelletaan Kroatiaan ja Sloveniaan 30.12.2017 lukien, annetaan kunkin jäsenvaltion 25 kalastusalueelle vapaa pääsy toisen valtion aluevesille, siten kuin ne on rajattu kansainvälisessä oikeudessa eli välitystuomiossa. Kroatia estää Sloveniaa käyttämästä tämän sääntelyn mukaisia oikeuksiaan ja näin tehdessään rikkoo asetuksen 5 artiklaa, koska (i) se kieltäytyy soveltamasta vastavuoroista pääsyä koskevaa sääntelyä, (ii) se kieltäytyy tunnustamasta Slovenian tätä varten antaman lainsäädännön pätevyyttä ja (iii) koska se määrää systemaattisesti seuraamuksia slovenialaisille kalastajille, se estää niitä pääsemästä vapaasti Slovenialle vuoden 2017 välitystuomiossa kuuluviksi määritetyille aluevesille ja ennen kaikkea Kroatian aluevesille, jotka kuuluvat vastavuoroista pääsyä koskevan sääntelyn soveltamisalaan.

Neljäs kanneperuste:

Kroatia rikkoo yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20.11.2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009 ja 8.4.2011 annettua komission täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 404/2011. Ilman Slovenian suostumusta kroatialaiset poliisiveneet saattavat Slovenian vesillä kalastavia kroatialaisia kalastajia ja estävät näin slovenialaisia kalastuksentarkastajia suorittamasta valvontaa. Samanaikaisesti Kroatian viranomaiset määräävät kroatialaisille kalastajille, jotka kalastavat Slovenian vesillä, jotka Kroatia ottaa haltuunsa, sakkoja laittomasta rajanylityksestä ja laittomasta kalastuksesta. Kroatia ei myöskään lähete Slovenialle mitään tietoja kroatialaisten alusten toiminnasta Slovenian vesillä, kuten asetuksessa edellytetään. Näin tehdessään Kroatia estää Sloveniaa valvomasta tämän suvereniteetin piiriin ja lainkäyttövaltaan kuuluvia vesiä, ei kunnioita Slovenian yksinomaista toimivaltaa tämän aluevesien osalta rannikkovaltiona, ja rikkoo näin asetusta (EY) N:o 1224/2009 ja asetusta (EU) N:o 404/2011.

Viides kanneperuste:

Kroatia on rikkonut ja rikkoo edelleen henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/399. Kroatia ei tunnusta välitystuomiossa määritettyjä rajoja yhteiseksi rajaksi Slovenian kanssa, se ei tee yhteistyötä Slovenian kanssa tämän sisärajan valvomiseksi, eikä se kykene takamaan tyydyttävää valvontaa rikkoen näin asetuksen 13 ja 17 artiklaa sekä 4 artiklaa, jossa edellytetään rajojen määrittämistä kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

Kuudes kanneperuste:

Kroatia on rikkonut ja rikkoo edelleen merten aluesuunnittelun puitteista 23.7.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/89/EU, jota sovelletaan jäsenvaltioiden aluevesiin sellaisina kuin ne on määritelty Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen merkityksellisissä määräyksissä (direktiivin 2 artikla 4 kohta). Kroatia torjuu välitystuomion, jossa tästä rajaamisesta päätettiin, ja sen sijaan sisällyttää Slovenian aluevedet merten aluesuunnitteluunsa; näin ollen se estää Slovenian karttojen mukauttamisen ja siis rikkoo direktiiviä, erityisesti sen 8 ja 11 artiklaa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 16.7.2018 – AV ja BU v. Comune di Bernareggio

(Asia C-465/18)

(2018/C 399/28)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: AV ja BU

Vastapuoli: Comune di Bernareggio

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko SEUT 45 artiklassa, SEUT 49–56 artiklassa ja SEUT 106 artiklassa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 ja 16 artiklassa ja niihin sisältyvissä suhteellisuuden ja kohtuullisuuden kriteereissä tarkoitetut sijoittautumisvapauden, syrjintäkiellon, yhdenvertaisen kohtelun, kilpailun turvaamisen ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteet esteenä sellaiselle lain nro 362/1991 12 §:n 2 momentin kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kunnallisen apteekin työntekijöillä on etuosto-oikeus tilanteessa, jossa oikeus pitää kyseessä olevaa apteekkia luovutetaan?

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 18.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-283/15, Esso Raffinage v. ECHA, 8.5.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: P. Klappich ja C. Schmidt, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Esso Raffinage, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

— unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-283/15 8.5.2018 antama tuomio on kumottava